

دزدان سعادت مند

آفتاب پرست (برزو نیک‌نژاد)

دیگران چه گفته‌اند؟

روزنامه هفت صبح: «آفتاب پرست» شروع خوبی دارد و مخاطب با قصه‌ای سرگرم کننده و چند موقعیت کمدی مواجه می‌شود. در این میان پژمان جمشیدی عملکردی بهتر از دیگران دارد و بار اصلی کمدی سریال را به دوش می‌کشد. کار از این جهت برای او سخت است که پیش‌تر بارها در قالب شخصیت‌های کمدی حضور یافته. جمشیدی اما به خوبی توانسته مرزی پررنگ میان شخصیت جمال پور شه با کاراکترهای پیشین ایجاد کند. کار برای باران کوثری در قالب یک روزنامه‌نگار آرمان خواه اما دست و پا چلفتی هم سخت است. او در قسمت اول تصویری باورپذیر از شخصیت به نمایش گذاشت و به نظر می‌رسد در قسمت‌های بعدی فرصت بیشتری برای او در این سریال فراهم شود. «آفتاب پرست» از موقعیت‌های کلیشه‌ای کمدی هم بهره می‌برد؛ مثل ازدواج مادر جمال اما این کلیشه‌ها در دل داستان اصلی حل شده‌اند. «آفتاب پرست» را فیلم‌نت منتشر می‌کند و بر اساس نشانه‌ها می‌توان به موفقیت آن امیدوار بود.

امیر محمد سلیمانی (ویجیاتو): شوخی‌های سریال «آفتاب پرست» نه تنها چنگی به دل نمی‌زنند بلکه واقعا سطحی و بدون هیچ نکته‌ای برای خندیدن هستند. در حالی که بیشتر سریال‌های کمدی در سال‌های اخیر تلاش می‌کنند تا فیلم‌نامه‌هایی قطعه‌قطعه داشته باشند که هر کدام از آن‌ها شبیه به یک ویدیوی کوتاه اینستاگرامی خنده‌دار باشد، سریال «آفتاب پرست» حتی نمی‌تواند در این سطح و اندازه هم قابل قبول ظاهر شود و به همین دلیل به شدت ناامیدکننده لقب می‌گیرد. به لطف فیلمنامه‌ای که هیچ نظم و انضباطی ندارد، سریال «آفتاب پرست» نمی‌تواند در سطح و اندازه‌ای که باید خودش را نشان دهد، ظاهر شود. به همین دلیل هنرنمایی بازیگران توانمند سریال هم نمی‌تواند به موفقیت بیشتر آن کمک کند. در حالی که پژمان جمشیدی، حمیدرضا آذرنگ و حتی گوهر خیراندیش به خوبی ثابت کرده‌اند که می‌توانند برای هر فیلم با سریالی یک ستاره تأثیرگذار باشند، سریال «آفتاب پرست» توانایی‌های آن‌ها را به تصویر نمی‌کشد.

چهره شاخص

از پژمان جمشیدی و الهام اخوان می‌توان به عنوان چهره‌های شاخص سریال «آفتاب پرست» یاد کرد. بازیگرانی که نمایش خوبی در سریال از خود به جا گذاشته‌اند.

سریال کمدی «آفتاب پرست» مدتی است که پخش خود را از پلتفرم فیلم‌نت آغاز کرده است. برزو نیک‌نژاد کارگردان و مصطفی احمدی در مقام تهیه‌کننده سریال است. پژمان جمشیدی، حمیدرضا آذرنگ، الهام اخوان، باران کوثری، گوهر خیراندیش و پیام احمدی نیا بازیگران اصلی سریال «آفتاب پرست» هستند. سریال «آفتاب پرست» در باره یک دزد خرده‌پا به نام جمال پور شه است که در همکاری با دوست‌اش منوچهر به در دسر می‌افتد و روانه زندان می‌شود. اما بازگشت او از زندان موقعیتی را فراهم می‌کند که او به عنوان یک مبارز علیه مفاسد اقتصادی نام‌اش بر سر زبان‌ها بیفتد. جمال با سوءاستفاده از موقعیتی که برایش فراهم شده قصد دارد تا اوضاع مالی‌اش را بهبود بخشد.

نظر شخصی

اگر بخواهیم بارزترین نکته سریال «آفتاب پرست» را یادآور شویم در وهله اول باید به بازی خوب پژمان جمشیدی اشاره کنیم. جمشیدی در این سال‌ها روندی روبه‌رشد و صعودی داشته است. برای او فرقی نمی‌کند در یک فیلم جدی نظیر «علف‌زار» به ایفای نقش بپردازد یا در کمدی‌های سینما، تلویزیون و نمایش خانگی. او از پس هر نقش جدیدی برمی‌آید. بازی او در «آفتاب پرست» نیز گویای همین نکته است. با این‌که در لحظاتی بازی او به نقش آفرینی‌اش در «زیرخاکی» نزدیک می‌شود اما او توانسته در شمایل یک دزد پر ادعا خوب ظاهر شود. نوع رابطه او با بازیگران دیگر سریال نیز علاوه بر این که گویای برتری اوست باعث بروز هر چه بیشتر نقاط قوت آن‌ها می‌شود. از دیگر بازیگران سریال نیز باید به باران کوثری اشاره کرد که موقعیتی نسبی در ایفای نقش یک خبرنگار مبارزه با فساد را داشته است. با این همه اما چند نکته درباره «آفتاب پرست»، سریال را از سکه می‌اندازد. از جمله شبیه بودن فضای سریال به تمام طنزهای قبلی بروز نیک‌نژاد و آثار دیگری که امیر برادران فیلم‌نامه آن را نوشته. مثلاً همان صحنه افتتاحیه سریال با این‌که با یک رودست قابل پیش‌بینی همراه می‌شود اما به شدت تحت تأثیر صحنه‌های اعتراض مردمی در مقابل شرکت خاف در سریال «هیولا» است. موقعیت‌های کمیک سریال هم چون زن‌پوش شدن کاراکتر منوچهر (حمیدرضا آذرنگ) نیز از این قاعده مستثنی نیست. از طرفی اما «آفتاب پرست» در دسته‌بندی فیلم‌های کمدی سوءتفاهم قرار می‌گیرد. در این آثار کاراکتر اصلی بر حسب تصادف هم‌چون جمال «آفتاب پرست» در موقعیتی قرار می‌گیرد که مجبور به ایفای نقش دیگری است. بهترین نمونه‌های ایرانی‌اش را هم می‌توان در سریال‌های مه‌مان مدیری هم چون «مرد هزار چهره» دید. اما این موقعیت زمانی از اهمیت برخوردار خواهد شد که با پیشرفت طولی و عرضی داستان همراه باشد. در «آفتاب پرست» این موقعیت‌ها در ادامه یکدیگر نیستند، ابعاد کاراکتر را گسترش نمی‌دهند و داستان را نیز پس از شش قسمت دچار یک چالش جدی نمی‌کنند. با این حال کلیت سریال دارای استانداردهایی است که مخاطب را سرگرم خواهد کرد.